

تبیین باورهای معرفت‌شناختی و ارتباط آن با یادگیری فراگیران

ایمان کریمی^۱، سید جمال بخشایش^۲

۱- دانشجوی دکترای رشته‌ی برنامه ریزی درسی دانشگاه اصفهان

۲- دانشجوی دکترای رشته‌ی برنامه ریزی درسی دانشگاه اصفهان

چکیده

باورهای معرفت‌شناختی یکی از اصلی‌ترین مسائل منبعث از معرفت‌شناسی است که به عقیده‌ی افراد درباره‌ی مرجعیت دانش، میزان و ثبات دانش، نحوه یادگیری و سرعت یادگیری اشاره دارد. شکل‌گیری باورهای معرفت‌شناختی فراگیران و این‌که طرز تلقی آن‌ها درباره‌ی ماهیت دانش، ماهیت دانستن، ماهیت یادگیری و ماهیت هوش چیست، در تعامل تنگاتنگ با برنامه‌های درسی و فعالیت‌های یاددهی و یادگیری در آموزش است. در پژوهش مروری - کتابخانه‌ای حاضر، در ابتدا، به کمک بررسی پژوهش‌های صورت گرفته در این زمینه، به تبیین مفهوم باورهای معرفت‌شناختی، مؤلفه‌های آن، مدل‌ها و الگوهای مطرح از دیدگاه متخصصان شناخته‌شده و مقایسه‌ی آن‌ها با یکدیگر پرداخته شده، و سپس ارتباط بین باورهای معرفت‌شناختی را با خصوصیات فراگیران و یادگیری مورد واکاوی قرار گرفته است. پس از آن نیز جهت تحکیم و تعمیق مباحث، جدیدترین پژوهش‌های صورت گرفته در مورد ارتباط بین باورهای معرفت‌شناختی با فراگیران و بالاخص یادگیری آورده شده؛ و در نهایت، بر مبنای مباحث بیان شده نیز پیشنهادهای جهت انجام پژوهش‌های بعدی ارائه شده است.

کلمات کلیدی: معرفت‌شناسی، باورهای معرفت‌شناختی، یادگیری، فراگیران